توافق تجاری امریکا و چین، اختلافات بنیادین را حل و فصل نمی‌کند

آتش‌بس موقت در جنگ طولانی

دورنما
دکتر سیدرضا میرطاهر

سیاست‌های حمایت‌گرایانه اقتصادی دونالد ترامپ رئیس‌جمهور امریکا که بر افزایش شدید تعرفه‌های تجاری مبتنی است، باعث بروز جنگ تجاری بزرگی بین امریکا و چین از ژوئن ۲۰۱۸ شد. صندوق بین‌المللی پول در گزاری در سال ۲۰۱۹ اعلام کرد به دلیل جنگ تجاری و اعمال تعرفه ۱۰ تا ۲۵ درصدی توسط امریکا و چین بر واردات کالا از یکدیگر، رشد اقتصادی امریکا بین ۰/۳ تا ۰/۶ درصد و رشد اقتصادی چین بین ۰/۶ تا ۱/۵ درصد کاهش یافته است. با توجه به خسارات قابل توجه این مسئله، واشنگتن و پکن مذاکرات چند مرحله‌ای و بسیار دشواری را در ماه‌های اخیر صورت دادند و درنهایت به توافقی برای پایان دادن به جنگ تجاری دست پیدا کردند.

■ توافق مرحله اول

«دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور امریکا و «لیو هی» معاون اول نخست‌وزیر چین روز چهارشنبه ۲۵دی (۱۵ ژانویه) مرحله نخست توافق تجاری میان واشنگتن و پکن را در کاخ سفید امضا کردند. براساس این توافق، چین طی یک دوره دو ساله ۲۰۰ میلیارد دلار کالاهای اضافی در مقایسه با ۲۰۱۷ از ایالات متحده خریداری خواهد کرد. این رقم علاوه بر ۱۸۶ میلیارد دلار کالای امریکایی است که چین در سال ۲۰۱۷ متعهد به خرید آنها شده است در عوض، دولت امریکا از اعمال تعرفه‌های جدید روی کالاها و خدمات چینی چشمپوشی می‌کند و همچنین نیمی از تعرفه اعمال‌شده در اول سپتامبر ۲۰۱۹ روی ۱۲۰ میلیارد دلار کالاهای وارداتی چینی را کاهش می‌دهد. دونالد ترامپ از این توافق اولیه به عنوان یک «دگرگونی» بنیادی در تجارت جهانی یاد کرد و گفت تهدید برای اعمال تعرفه ۲۵درصدی بر ۲۵۰میلیارد دلار محصولات چینی تا زمان امضای مرحله دوم این توافق پا برجا خواهد ماند. ترامپ گفت ما تهدید به افزایش تعرفه‌ها را همچنان پابرجا نگه می‌داریم؛ چراکه در غیر این صورت کارتی برای اعمال نفوذ در مذاکره با طرف چینی نخواهیم داشت.

لیو هی، معاون اول نخست‌وزیر چین هم در این مراسم نامه شی جینگ پینگ، رئیس‌جمهور چین را قرائت کرد. رئیس‌جمهور چین از امضای این توافق به عنوان سرآغازی برای حل و فصل اختلاف تجاری از طریق مذاکره یاد کرده است. توافقنامه تجاری که بین دونالد ترامپ و لیو هی معاون نخست‌وزیر چین امضا شد، نتیجه جنگ تجاری و شاید به نوعی فرار رو به جلوی این دو کشور برای جلوگیری از بدتر شدن اوضاع باشد.

■ جزئیات توافق

در این توافق تلاش شده است به برخی دغدغه‌های طرف امریکایی از جمله واردات کالاهای کشاورزی و باز کردن بازار خدمات مالی چین پاسخ داده شود. طبق این توافق، چین طی یک دوره دو ساله، ۲۰۰میلیارد دلار کالای بیشتر نسبت به سال ۲۰۱۷ میلادی وارد خواهد کرد که این به معنای کاهش ۱۰۰میلیارد دلاری کسری تراز تجاری در هر سال خواهد بود. از طرف دیگر امریکا نام چین را از فهرست کشورهایی که نرخ ارز خود را دستکاری می‌کنند حذف و اعمال تعرفه‌های قبلی را نیز تعلیق خواهد کرد. از این ۲۰۰میلیارد دلار نزدیک به ۸۰میلیارد دلار آن به خرید کالاهای صنعتی امریکایی اختصاص خواهد یافت. از هم‌اکنون شرکت‌های امریکایی مانند شرکت هواپیماسازی بوئینگ خود را مهیای قراردادهای جدید کرده‌اند. علاوه بر این محصولات فوق شامل تجهیزات پزشکی، خودرو و تجهیزات صنعتی نیز خواهد شد. در کنار این، چین ۵۰میلیارد دلار انرژی بیشتری از امریکا خواهد خرید. این خریدها شامل آغاز واردات نفت سبک و همچنین واردات دوباره گاز مایع امریکا خواهد بود. این امر موجب امیدواری شرکت‌های انرژی فعال در حوزه استخراج نفت و گاز شیل در ایالات‌هایی همچون تگزاس به عنوان مناطق تحت نفوذ جمهوریخواهان خواهد شد. علاوه بر این چینی‌ها در این دو سال ۳۲میلیارد دلار کالای کشاورزی بیشتر از امریکا خواهند خرید. با توجه به اینکه امریکا در سال ۲۰۱۷ نزدیک به ۲۸ میلیارد دلار کالای کشاورزی به چین صادر کرده است، میزان صادرات کالاهای کشاورزی امریکا به این کشور بین ۴۰ تا ۵۰ میلیارد دلار خواهد رسید. چین به شدت نیازمند واردات محصولات گوشتی از امریکاست. دانه‌های سویا نیز از محصولاتی است که در چین خواهان زیادی دارد و کشاورزان امریکایی امیدوارند بتوانند مازاد تولید خود را در سال ۲۰۱۹ در بازار چین به فروش برسانند. به این ترتیب تولیدکنندگان سوخت‌های فسیلی، صنایع سنگین و محصولات کشاورزی بزرگ‌ترین برندگان این توافق تجاری هستند. ترامپ این توافق را به مثابه برگ برنده‌ای در مقابل دموکرات‌ها که روند استیضاح وی را کلید زده‌اند ارائه کرده و امیدوار است تا بدین ترتیب آرای بیشتری را در انتخابات ریاست جمهوری نوامبر در مقابل رقیب دموکرات خود در ۲۰۲۰ به دست آورد.

■ آینده پر ابهام

این توافق در حالی پس از جنگ تجاری ۱۸ماهه بین دو کشور امضا شد که هنوز برخی اختلافات بین دو قدرت اصلی اقتصاد جهان حل و فصل نشده است. دو طرف تأکید کرده‌اند پس از ماه‌ها مذاکره، امضای مرحله اول این توافق گامی به جلو است. توافق مذکور تنها قرار است آغازگر مرحله‌ای جدید در مذاکرات تجاری و اقتصادی باشد. هنوز مسائل مهمی مانند تکلیف مسئله مالکیت معنوی شرکت‌های امریکایی در چین باقی مانده است. چین همچنان در مقابل دادن آزادی به شرکت‌های امریکایی برای شکایت از شرکای چینی خود درباره عدم رعایت کپی رایت مقاومت می‌کند. مسئله امنیت و جاسوسی سایبری شامل جاسوسی صنعتی نیز از مشکلات پیچیده در روابط دو کشور است. پکن حفظ امنیت سایبری و حق حاکمیت خود را خط قرمز چین در مذاکرات دوجانبه می‌داند و امریکایی‌ها نیز به دنبال این هستند تا تضمین جدی در باره تکرار نشدن موارد متعدد جاسوسی صنعتی از طریق حملات سایبری به بخش تجاری و صنعتی امریکا داشته باشند. علاوه بر این یارانه‌های گسترده چین بر صنایع این کشور نیز به شدت مورد اعتراض طرف امریکایی قرار دارد. به طور حتم به نتیجه رساندن مرحله دوم مذاکرات چالش برانگیزتر از مرحله اول آن است و اختلافات و تنش‌های سیاسی، امنیتی و ژئوپلتیکی مانند تقابل نظامی دو کشور در دریای چین جنوبی و تلاش پکن برای تبدیل شدن به یک ابرقدرت دریایی از طریق ایجاد شش ناو گروه هواپیمابر ضربتی بر آن تأثیر خواهد نهاد.

■ واقعیت اقتصاد امریکا

دولت ترامپ مدعی است شکاف بزرگی در تراز تجاری دو کشور وجود دارد که غیرقابل قبول است و چین باید وارداتش از امریکا را افزایش دهد. جنگ تجاری بین امریکا و چین موجب خسارت صدها میلیارد دلاری بر زنجیره تولید کالا، آشفتگی بازارهای مالی، اختلال در زنجیره‌های عرضه و کند کردن رشد اقتصادی جهان شده است. ترامپ در عین حال در توئیت‌ها و سخنرانی‌های خود مدعی خسارت‌های عظیم چین در جنگ تجاری با امریکا و در واقع پیروزی واشنگتن در این تقابل تجاری دوجانبه شده بود. وی عامدانه تلاش کرد تا ضمن پنهان کردن خسارات قابل توجه امریکا در این جنگ تجاری به ویژه برای بخش کشاورزی این کشور، اینگونه وانمود کند این چینی‌ها هستند که بازنده نهایی این نبرد بزرگ تجاری بوده‌اند. با این حال نگاهی به آمار نشان می‌دهد که کسری تراز تجاری امریکا حتی در سال‌های زمامداری ترامپ نیز رو به افزایش بوده است. کسری تجاری امریکا در ۹ ماه اول سال ۲۰۱۹ همچنان افزایش یافته است و به رقمی نزدیک به ۵۰۰میلیارد دلار رسیده که نشان می‌دهد جنگ تجاری امریکا اثر مطلوب ادعایی ترامپ را نداشته است. دلیل این مسئله تا حد زیادی به رفتار مصرف‌کنندگان امریکایی برمی‌گردد که ولع مصرف دارند و به همین دلیل لقب پر مصرف‌ترین مردم دنیا را حمل می‌کنند. طبیعتاً کالاها و محصولات ارزان قیمت چینی که با کیفیت مدنظر امریکایی‌ها به این کشور صادر می‌شود جاذبه فراوانی برای آنها دارد. در واقع تا زمانی که مردم امریکا نتوانند این رفتار اقتصادی خود را تغییر دهند همواره میزان واردات امریکا نه فقط از چین بلکه از دیگر کشورها بیشتر از صادرات بوده و معضل کسری تراز تجاری این کشور حل نخواهد شد.

مسئله دیگری که در پی این توافق جلب توجه می‌کند تداوم رفتار خصمانه واشنگتن در قبال پکن است که همواره تلاش می‌کند تصویر تهدیدآمیزی از چین در عرصه بین‌المللی ترسیم کند تا بدین ترتیب به اقدامات خود در قبال این قدرت بزرگ اقتصادی مشروعیت بخشد. در این زمینه تنها ساعاتی بعد از امضای مرحله اول توافق تجاری میان واشنگتن و پکن، گروهی از سناتورهای امریکایی از دو حزب دموکرات و جمهوریخواه پیش‌نویس قطعنامه‌ای را به سنا ارائه کردند که بر اساس آن تحریم‌هایی علیه مقامات چینی که مانع خروج چند امریکایی چینی‌الاصل از چین می‌شوند، پیش‌بینی شده است. این مسئله نشان می‌دهد واشنگتن در قبال دیگر کشورها فقط زبان تهدید و اعمال زور و تحریم را به‌کار می‌برد.

■ جمع‌بندی

اختلافات بین امریکا و چین ابعاد مختلف سیاسی، تجاری و اقتصادی، نظامی و امنیتی و استراتژیک را دربرمی‌گیرد. واشنگتن از چین به عنوان یک رقیب اصلی و قدرت تجدیدنظرطلب یاد و بر مقابله با سیاست‌ها و اقدامات آن تأکید کرده است. در مقابل چین همراه روسیه از مخالفان اصلی رویکرد یکجانبه‌گرایانه ترامپ در قبال مسائل جهانی بوده و در عین حال پکن رویکرد تجاری رئیس‌جمهور امریکا را که مبتنی بر حمایت‌گرایی اقتصادی است، به‌شدت مورد انتقاد قرار داده است. مهم‌ترین اختلاف واشنگتن و پکن اکنون بر توسعه نظامی چین و تلاش پکن بر افزایش هژمونی خود در دریای چین جنوبی و دریای شرقی چین متمرکز شده است. اکنون امریکا با سوءاستفاده از ناآرامی‌ها در هنگ‌کنگ و نیز مسئله اتباع امریکایی چینی‌الاصل که در چین به سر می‌برند، قصد دارد از این مسائل نه فقط برای مداخله در امور داخلی چین استفاده کند، بلکه از آن به مثابه ابزار فشاری علیه پکن برای وادار کردن آن به قبول خواسته‌های زیاده‌طلبانه واشنگتن به ویژه در مسائل تجاری، امنیتی و نظامی بهره‌برداری نماید.

> **مهم‌ترین اختلاف واشنگتن و پکن اکنون بر توسعه نظامی چین و تلاش پکن بر افزایش هژمونی خود در دریای چین جنوبی و دریای شرقی چین متمرکز شده است. اکنون امریکا با سوءاستفاده از ناآرامی‌ها در هنگ‌کنگ و نیز مسئله اتباع امریکایی چینی‌الاصل که در چین به سر می‌برند، قصد دارد از این مسائل برای مداخله در امور داخلی چین استفاده کند**

پیش‌بینی تداوم چالش به رغم کنفرانس برلین

این آب هم آتش لیبی را خاموش نمی‌کند

رویکرد
سیدنعمت‌الله عبدالرحیم‌زاده

کنفرانس و نشست برای پایان دادن به خشونت‌ها در لیبی در این سال‌های متمادی بعد از سرنگونی معمر قذافی ادامه داشته است اما هر کنفرانس و نشستی به جای اینکه نقطه پایانی بر خشونت‌ها باشد، خود نقطه شروعی برای دور جدیدی از خشونت‌ها بوده است. حالا نوبت به برلین، پایتخت آلمان رسید تا با تشکیل کنفرانس دیگری و دعوت از ۱۲ کشور و چندین سازمان بین‌المللی فرصتی برای پایان دادن به بحران لیبی فراهم کند. سؤال اینجاست که ابتکار آلمانی می‌تواند آبی بر آتش تقریباً ۹ساله لیبی بریزد؟ تجربه قبل، ریشه‌های بحران و حتی بیانیه پایانی این کنفرانس از جمله مواردی هستند که با توجه به آنها نمی‌توان امیدی به این کنفرانس داشت و با وجود اینکه ظاهراً هر دو طرف درگیری و حامیان خارجی آنها از بیانیه پایانی حمایت کرده‌اند اما بعید به نظر می‌رسد تغییر قابل توجهی در بحران لیبی به وجود آید تا چه رسد که این بحران پایان گیرد.

■ طنز تلخ

انقلاب لیبی در ۲۰۱۱ در اوج بهار عربی شکل گرفت اما روند آن بر خلاف انقلاب‌هایی بود که همان سال در کشورهای دو سوی لیبی یعنی تونس و مصر اتفاق افتاده بودند. انقلابیون لیبی بر خلاف تونس و مصر انقلاب خشونت‌باری را تجربه کردند و بعد معلوم شد که تنها نقطه مشترک آنها سرنگونی قذافی بود و غیر از این در هر چیزی با یکدیگر اختلاف نظر دارند. اختلاف‌نظرها باعث شد لیبی در این ۹ سال انواع دولت‌ها، پارلمان‌ها و ارتش‌های موازی با یکدیگر را تجربه کند تا اینکه فردی از جنس خود قذافی به نام خلیفه بلقاسم حفتر ظهور کرد. او توانست نظامیان سابق لیبی را دور خود جمع کند و با حمایت مثلث عربی متشکل از مصر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی، جنگی را از ۲۰۱۴ به این سو علیه دولت وفاق ملی در طرابلس، پایتخت لیبی به راه بیندازد. شاید این طنز تلخ تاریخ باشد که سرنوشت لیبی به دست همان کسی رقم بخورد که زمانی افراطی‌تر از سرهنگ قذافی بود و همه می‌دانند بازگشت او و قدرت گرفتنش به معنای بازگشت همان قدرت مطلقه‌ای است که زمانی در دست قذافی بود. شاید خیلی از انقلابیون ۲۰۱۱ زمانی که در طرابلس وارد کاخ قذافی می‌شدند هیچ‌گاه تصور نمی‌کردند انقلاب آنها در نهایت جاده صاف‌کن فردی همانند قذافی باشد و راه را برای به قدرت رسیدن او باز کند.

■ اختلافات ریشه‌دار

روزنامه عربی رای‌الیوم آوریل گذشته زمانی که نیروهای حفتر به دروازه طرابلس رسیده بودند، در سر مقاله خود جنگ بین حفتر و دولت وفاق ملی به ریاست فایز السراج را جنگی بین شبکه الجزیره به عنوان نماینده محور ائتلافی قطر - ترکیه با شبکه العربیه به عنوان نماینده ائتلاف سه‌گانه عربستان، مصر و امارات دانست. این تعبیر رای‌الیوم از بحران لیبی گویای دو وجه داخلی و خارجی آن از یکسو و وجوه نرم‌افزاری و سخت‌افزاری آن از سوی دیگر است. به عبارت دیگر، رای‌الیوم در این توصیف از جنگ لیبی نشان داد که آن تنها یک بحران داخلی و بین دو جناح رقیب نیست، بلکه این دو جناح نماینده دو جریان در منطقه هستند که به نیابت از این دو جریان با یکدیگر می‌جنگند به این امید که با شکست طرف مقابل، لیبی را در طرف جریان حامی خود قرار دهند. همچنان که شبکه الجزیره به عنوان بلندگوی محور ائتلاف دوگانه است و تبلیغات خود را متمرکز بر دولت وفاق ملی کرده است در مقابل، العربیه و رسانه‌های همسو با آن متمرکز بر جناح حفتر هستند. این دسته‌بندی وقتی شکل حادی به خود گرفت که ترکیه فعال‌تر از گذشته وارد ماجرای لیبی شد و پارلمان این کشور در ۲ ژانویه مجوز اعزام نیروی نظامی به لیبی را به دولت این کشور داد. گفته می‌شود ترکیه قبل از این مجوز هم تعدادی از نیروهای سوری تحت حمایت خود را به لیبی فرستاده بود تا در کنار نیروهای دولت وفاق ملی با نیروهای حفتر بجنگند اما مجوز پارلمان ابعاد وسیع‌تری را برای مداخله ترکیه در لیبی ایجاد کرده بود. هیچ شکی نیست که ورود ارتش ترکیه به لیبی می‌توانست موازنه قدرت را به شدت به نفع دولت وفاق ملی تغییر دهد و چه بسا این دولت می‌توانست با کمک ارتش ترکیه، نیروهای ارتش ملی به فرماندهی حفتر را دست‌کم از بخش غربی لیبی عقب براند و حتی شاید حوزه‌های نفتی استراتژیک در شرق را هم به کنترل خود درآورد. از سوی دیگر، ورود مستقیم ترکیه به بحران لیبی زنگ خطر را هم برای مصر و دو متحد دیگرش به صدا درآورد و هم برای اتحادیه اروپا که به اندازه کافی با ترکیه مشکلاتی دارد. اتحادیه اروپا به تازگی ترکیه را به خاطر اقدامات اکتشافی و بهره‌برداری از منابع گازی قبرس جنوبی تحریم کرده است و بر اساس آن ۷۵درصد از کمک‌های مالی خود را به ترکیه کاهش داده و معلوم است که دیگر نمی‌تواند حضور نظامی ترکیه در لیبی و سلطه احتمالی آن بر حوزه‌های نفت و گاز این کشور را تحمل کند. به این جهت است که برلین دست به کار شد تا با ابتکار عمل خود زمینه‌ای برای پایان دادن به بحران لیبی فراهم کند و از سوی دیگر، مانع حضور نظامی ترکیه در لیبی شود.

■ ابتکار کاغذی

کنفرانس برلین در وهله نخست یک اتفاق قابل توجه داشت. در حالی که حفتر و سراج به عنوان دو رهبر اصلی در بحران لیبی به برلین رفته بودند اما در این کنفرانس شرکت نداشتند؛ چراکه به گفته آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان اختلافات بین این دو بیشتر از آن است که بتوانند زیر یک سقف بنشینند. با این حال، خانم مرکل به خود افتخار می‌کرد که توانسته است برای نخستین بار تمامی طرف‌های درگیر در بحران لیبی را در کنفرانس خود جمع کند و حضور رجب طیب اردوغان و عبدالفتاح السیسی، رؤسای جمهور ترکیه و مصر نشان بارزی بر این بود. نتیجه این موفقیت صدور بیانیه پایانی کنفرانس با ۵۵ بند است که شامل موضوعات متنوعی از جمله فروش نفت لیبی، توقف دخالت خارجی، ممنوعیت صادرات اسلحه به لیبی، آتش‌بس و تشکیل کمیته نظامی مشترک با عضویت دو گروه پنج نفری از سوی دو طرف درگیری، انحلال گروه‌های شبه‌نظامی و ادغام آنها در نهادهای مدنی، امنیتی و نظامی و از سرگیری روند صلح و رسیدگی به وضعیت مهاجران می‌شود. حال باید دید این بیانیه و بندهای مفصل آن می‌تواند نقشه راهی برای حل پایدار بحران لیبی نشان دهد یا اینکه در حد همین چند کاغذ محدود خواهد شد؟!

تیم اتون از اندیشکده چتم هاوس به شبکه خبری الجزیره قطر گفت نمی‌توان نظری قاطع در مورد این بیانیه داد، زیرا نمی‌دانیم اراده جدی برای اجرای آن وجود دارد یا نه. او انتظار دارد امریکا و دیگر بازیگران اصلی در بحران لیبی از مفاد این بیانیه و به خصوص توقف ارسال تسلیحات به لیبی حمایت کنند تا اینکه امکان پایان دادن به بحران لیبی فراهم شود. حرف اتون به طور کلی معقول است اما حفتر تنها چند ساعت بعد از اتمام کنفرانس لیبی پاسخ محکمی به او و دیگر تحلیلگران نظیر او داد. نیروهای حفتر تنها چند ساعت بعد از اتمام کنفرانس برلین به مواضع نیروهای دولت وفاق ملی در منطقه صلاح‌الدین واقع در جنوب طرابلس حمله کردند تا اولین مورد از نقض آتش‌بس مورد نظر در بیانیه برلین را ثبت کرده باشند. این حمله نشان داد تا چه حد پایه‌های بیانیه برلین سست است و بر خلاف انتظار اتون نه امریکا و نه دیگر طرف‌های درگیر در جنگ لیبی اراده‌ای برای پایان دادن به آن ندارند. به نظر نمی‌رسد که خود حفتر و سراج هم چندان اراده‌ای به این کار داشته باشند، زیرا حفتر خود را در یک قدمی فتح طرابلس می‌بیند و سراج هم دلگرم به حمایت نظامی ترکیه است به این امید که بتواند لیبی از دست رفته را دوباره بازپس گیرد.

در این میان، به نظر می‌رسد کنفرانس لیبی و بیانیه پایانی آن تنها به مذاق یک نفر خوش نیامده است. بنابر گزارش‌ها اردوغان در مراسم ضیافت شام بعد از کنفرانس شرکت نکرد و مستقیماً به فرودگاه رفت تا برلین را به مقصد آنکارا ترک کند. این اقدام اردوغان می‌تواند نشانه‌ای از اعتراض او به سخنان امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در کنفرانس باشد که حضور نیروهای شورشی سوریه در لیبی را شدیداً به باد انتقاد گرفت. اعزام این نیروها تحت نظارت ترکیه است و طبیعی است که اردوغان خود را هدف این انتقاد بداند اما با توجه به بندهای بیانیه پایانی و به خصوص بند مربوط به ممنوعیت ارسال تسلیحات، می‌توان گفت اردوغان چندان از این بیانیه راضی نبوده است. هر چند این بند شامل تمامی طرف‌های درگیر می‌شود اما بیشترین فشار را بر ترکیه وارد می‌کند؛ چراکه ترکیه بر خلاف مصر یا عربستان، کمک تسلیحاتی خود به دولت وفاق ملی لیبی را به صورت علنی انجام داده است. نگاهی به دیگر بندهای بیانیه از جمله گروه‌های شبه‌نظامی هم نشان می‌دهد اروپایی‌ها بیشتر به دنبال ایجاد محدودیت برای ترکیه و ممانعت از حضور نظامی آن در لیبی بوده‌اند تا اینکه واقعاً بخواهند بحران لیبی را پایان دهند. از این رو، کنفرانس برلین کنفرانسی کاغذی بود برای لیبی و جنگ آن و اقدام عملی برای جلوگیری از ورود مستقیم ترکیه به جنگ لیبی.

آگهی مفقودی

اصل سند مالکیت (برگ سبز) کشاورزی تراکتور ای تی ام ۳۹۹ قرمز رنگ مدل ۱۳۹۰ شماره شهربانی ایران ۱۵-۱۲۵ ک ۱۵ و شماره موتور YAW0042Y و شماره شاسی L12788 مفقود گردیده و اعتبار ندارد.
دزفول - ارسباران

آگهی مفقودی

کارت هوشمند راننده به شماره ۳۲۸۷۴۰۴ مورخ ۱۳۹۸/۵/۲۲ و گواهی نامه پایه یکم به شماره ۷۱۳۵۴۶۶۱۲۸۵ مورخ ۱۳۹۷/۱۰/۲ و کارت ملی ۲۴۸۰۰۶۹۲۸۱ و کارت پایان خدمت به شماره ۸۱۰۵۱۳۵۱۸۵۶ مورخ ۱۳۹۶/۱۲/۲۲ متعلق به آقای اکبر عابدی فرزند فربخش متولد ۱۳۶۸/۱۱/۱۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. شیراز

آگهی مفقودی

کارت هوشمند به شماره ۲۷۷۵۷۹۱ خودرو سواری وانت نیسان مدل ۱۳۸۴ به رنگ آبی روغنی به شماره انتظامی ایران ۳۵- ۷۶۸ هـ ۹۱ متعلق به آقای محمد نامی سیدلر فرزند عزت مفقود گردیده و از درجه اعتبارساقط می‌باشد. تبریز

آگهی تغییرات شرکت هوران سازه کردستان شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۸۵۶۲ و شناسه ملی ۱۰۶۱۰۱۱۸۳۸۴

به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی سالیانه مورخ ۱۳۹۸/۱/۱۷ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: - اعضاء هیئت مدیره به قرار ذیل برای مدت دو سال انتخاب گردیدند: ۱. پوریا هوانی با کدملی ۳۸۳۰۱۵۰۹۷۰به سمت رئیس هیات مدیره ۲. دنیا مختارپوریانی سنندج با کدملی ۳۷۳۲۹۲۵۸۸۹ به سمت نائب رئیس هیات مدیره ۳. جمیل شالودگی با کدملی ۳۷۳۲۳۸۲۹۲۳ به سمت عضو هیات مدیره ۴. فردین دهقانی با کدملی ۳۸۰۱۷۹۶۲۵۶ به سمت عضو هیات مدیره و مدیرعامل - شهین بابایی با کدملی ۳۸۰۰۰۳۲۵۱۱ به سمت بازرس اصلی و شیرین طالبی با کدملی ۳۷۲۰۳۸۱۷۸۱ به سمت بازرس علی البدل برای مدت یک سال مالی انتخاب شدند. -کلیه اسناد اوراق عادی و اوراق بهادار و تعهدآور شرکت از قبیل چک، سفته، بروات، قراردادها و عقوداسلامی با امضای مدیرعامل همراه با مهر شرکت معتبر می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کردستان
اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری سنندج (۷۴۲۸۱۴)

آگهی مفقودی

کارت هوشمند به شماره ۳۰۸۷۶۱۵ خودرو سواری وانت زامیاد مدل ۱۳۹۰ به رنگ آبی روغنی به شماره انتظامی ایران ۳۵- ۶۷۶ م ۱۸متعلق به آقای حسین نامی سیدلر فرزند عزت مفقود گردیده و از درجه اعتبارساقط می‌باشد. تبریز

فرم اشتراک روزنامه جوان

۱. مبلغ اشتراک را براساس جدول راهنمای مندرج به حساب سیبا ۰۱۰۵۹۵۲۳۰۴۰۰۷ بانک ملی شعبه میدان فردوسی به نام شرکت پیام آوران نشر روز واریز نمائید.
۲. فرم پر شده اشتراک را به همراه اصل فیش بانکی به وسیله پست سفارشی به دفتر امور مشترکین روزنامه ارسال نمائید.
۳. ارسال نشریه پس از رسیدن فیش و فرم اشتراک از اول و شانزدهم هر ماه آغاز می‌شود.
۴. لطفا کپی رسید بانکی را تا پایان مدت اشتراک نزد خود نگه دارید.
۵. در صورت تغییر نشانی در اسرع وقت امور مشترکین را مطلع فرمائید.

نام: ____ نام و نام خانوادگی: ____ تلفن تماس: ____
نام شرکت یا موسسه: ____ کدپستی الزامی است: ____
نشانی: ____

هزینه اشتراک روزنامه (مبالغ به ریال) می‌باشد.

سه ماهه	۶ ماهه	نه ماهه	یکساله
۸۲۵/۰۰۰	۱/۷۵۰/۰۰۰	۲/۴۷۵/۰۰۰	۳/۳۰۰/۰۰۰

توضیح: ایثارگران (خانواده معظم شهدا، جانبازان عزیز و آزادگان سرافراز) از تخفیف ویژه ۲۰٪ بهره‌مند می‌شوند.
آدرس: خیابان میرزای شیرازی، خیابان پانزدهم، پلاک ۴۴، طبقه دوم
تلفن: ۸۸۳۴۱۶۵۴ نمابر: ۸۸۳۴۱۶۵۰
جوان امروز